

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över Nya krav på betaltjänstleverantörer att lämna uppgifter (SOU 2022:25)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

I remissen ingår förslag till ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Vidare ingår förslag till ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244) och ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261).

I sak anges förslaget innebära bland annat följande. En ny dokumentations- och uppgiftsskyldighet för betaltjänstleverantörer införs. Uppgifterna ska lämnas till Skatteverket som i sin tur ska överföra dem till ett centralt elektroniskt system inom EU, kallat Cesop. Det anges att den nya regleringen omfattar betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betaltjänster i Sverige, oavsett om de är svenska institut eller inte. De som omfattas är huvudsakligen kreditinstitut, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut och postgiroinstitut. I vissa fall omfattas även filialer till instituten. En förutsättning för att uppgiftsskyldighet ska föreligga är vidare att betaltjänstleverantören har tillhandahållit betaltjänster till en betalare eller en betalningsmottagare. Skyldigheten att lämna uppgifter gäller endast betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betaltjänster vid gränsöverskridande betalningar. En uppgiftsskyldig betaltjänstleverantör ska bl.a. lämna uppgift om sin företagsidentifikationskod och om betalningsmottagarens namn, adress, skattenummer och identifierare. Även uppgifter om betalningen ska lämnas t.ex. datum, tidpunkt, belopp och valuta samt från vilken medlemsstat betalningen har skett. Några uppgifter om betalaren ska aldrig lämnas. Betaltjänstleverantören ska lämna uppgifterna till Skatteverket senast vid utgången av den månad som följer efter det kalenderkvartal som uppgifterna avser. Uppgifterna ska lämnas i ett fastställt elektroniskt formulär. Vid gränsöverskridande betalningar ska en betaltjänstleverantör i elektronisk form dokumentera de uppgifter som behövs för att betaltjänstleverantören ska kunna fullgöra uppgiftsskyldigheten och för att Skatteverket ska kunna kontrollera den. Det innebär att betaltjänstleverantören kommer vara skyldig att bevara uppgifter om samtliga gränsöverskridande betalningar som den har genomfört, oavsett om uppgiftsskyldighet föreligger för betalningarna. Skatteverket ska vara den myndighet som kontrollerar att dokumentations- och uppgiftsskyldigheten fullgörs. Myndigheten ska vid kontrollen kunna använda sig av kontrollverktygen föreläggande och revision i skatteförfarandelagen (2011:1244). Två nya särskilda avgifter införs; dokumentations- och rapporteringsavgift. Dessa avgifter tas ut i fall där specifikt angivna bestämmelser inte har följts. (Se sammanfattning sid. 19-20 för ytterligare information). De

uppgifter som Skatteverket inhämtar från Cesop får användas av Skatteverket och andra myndigheter för de ändamål som föreskrivs i förordningen om administrativt samarbete. Sekretess ska gälla enligt offentlighets- och sekretesslagen för uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden som betaltjänstleverantörer ska lämna på grund av den nya uppgiftsskyldigheten och de uppgifter som samlas in av Skatteverket från betaltjänstleverantörerna och uppgifter som Skatteverket inhämtar från Cesop ska få behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Regelrådets granskning fokuserar på de delar förslaget som bedöms kunna ge effekter av betydelse för företag.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Det anges i konsekvensutredningen att den föreslagna regleringen syftar till att genomföra de ändringar som har införts i mervärdesskattedirektivet (rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet) ändras genom rådets direktiv (EU) 2020/284 av den 18 februari 2020 om ändring av mervärdesskattedirektivet vad gäller införandet av vissa krav för betaltjänstleverantörer) och förordningen om administrativt samarbete (Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (förordningen om administrativt samarbete) ändras genom rådets förordning (EU) 2020/283 av den 18 februari 2020 om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet för att bekämpa mervärdesskattebedrägeri). Ändringarna anges innebära att en ny dokumentations- och uppgiftsskyldighet för betaltjänstleverantörer införs. Den nya regleringen omfattar betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betaltjänster i Sverige, oavsett om de är svenska betaltjänstleverantörer eller inte. En betaltjänstleverantör kommer att vara skyldig att dokumentera och lämna uppgifter om gränsöverskridande betalningar. Betaltjänstleverantörerna ska enligt utredningens förslag lämna uppgifter till Skatteverket. Syftet med ändringarna i mervärdesskattedirektivet och förordningen om administrativt samarbete anges vara att det ska bli lättare att upptäcka och utreda gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier.

Mer utförlig och specifik information om bakgrunden till förslaget anges bland annat i betänkandets kapitel om utredningens uppdrag och arbete (kapitel 2), och i betänkandets tredje kapitel. Det finns också information av detta slag på annan plats i betänkandet.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen anges att det inte finns något alternativ till att genomföra ändringsdirektivet och komplettera ändringsförordningen. Däremot anges det kunna finnas alternativa lösningar till hur specifika artiklar i direktivet och förordningen bör regleras i svensk rätt eller hur vissa ändringar som hänger samman med genomförandet bör utformas. Det anges att utredningens syn på hur detta ska hanteras framgår i övriga kapitel i betänkandet.

Regelrådet gör följande bedömning. Det skulle visserligen ha kunnat göra konsekvensutredningen ännu tydligare om det hade gjorts en mer explicit hänvisning i

konsekvensavsnittet om i vilka delar av betänkandet som det går att finna resonemang om alternativa lösningar. Detta är emellertid inte obligatoriskt och Regelrådet kan notera att det i förekommande fall finns sådana beskrivningar i kapitlen där utredningens förslag presenteras. Det är också tydligt att det inte bedöms finnas något reellt nollalternativ. Det hade visserligen kunnat göra konsekvensutredningen någon grad mer tydlig om skälen för denna bedömning hade förklarats. Såvitt Regelrådet kan förstå borde det i alla fall finnas en risk för att Sverige blir föremål för ett överträdelseärende om åtgärder inte skulle vidtas. Eftersom detta är möjligt att förstå är kompletterande information inte obligatorisk även om den hade kunnat ha ett värde.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Det anges i konsekvensutredningen att när det gäller betaltjänstleverantörernas skyldighet att lämna uppgifter till Skatteverket överensstämmer de föreslagna bestämmelserna i betänkandet med den nya reglering som har införts i mervärdesskattedirektivet. Betaltjänstleverantörernas skyldighet att dokumentera uppgifter föreslås dels för att leverantörerna ska kunna fullgöra uppgiftslämnandet till Skatteverket, dels för att Skatteverket ska kunna kontrollera att uppgiftslämnandet fullgörs korrekt. Det innebär att betaltjänstleverantörerna kan vara tvungna att bevara fler uppgifter än vad som direkt följer av mervärdesskattedirektivets bestämmelser om dokumentation. Vidare är de föreslagna dokumentations- och rapporteringsavgifterna inget som följer direkt av mervärdesskattedirektivets bestämmelser. Utredningen anser emellertid att dokumentationsskyldigheten och de föreslagna avgifterna måste införas för att Skatteverket ska kunna säkerställa att uppgifter överförs till Cesop i enlighet med artikel 24b i förordningen om administrativt samarbete. Dessa förslag anges därför vara en direkt förutsättning för att de krav som ställs på medlemsstaterna i direktivet och i förordningen ska kunna genomföras. Utredningen konstaterar att förslagen därför får anses vara förenliga med EU-rätten. Vidare bedömer utredningen att förslagen även i andra avseenden är förenliga med EU-rätten.

Regelrådet gör följande bedömning. Den beskrivning som finns i avsnittet om konsekvenser är i sig förhållandevis tydlig. Det finns också andra beskrivningar i betänkandet av de EU-rättsliga förutsättningarna. Sammantaget finner Regelrådet att beskrivningen är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I konsekvensutredningen anges att utredningen föreslår att regleringen ska träda i kraft den 1 januari 2024. Utredningen bedömer det lämpligt att Skatteverket på sin hemsida i god tid innan ikraftträdandet lämnar information om den föreslagna regleringen som riktas till betaltjänstleverantörer. Utredningen ser inga andra behov av särskilda informationsinsatser som följd av de förslag som lämnas i detta betänkande.

Förslagsställaren hänvisar också i konsekvensutredningen till betänkandets elfte kapitel, om ikraftträdande och övergångsbestämmelser. I detta kapitel anges bland annat följande. Av artikel 2 i det direktiv som ändrar mervärdesskattedirektivet framgår att medlemsstaterna från och med den 1 januari 2024 ska tillämpa de bestämmelser som antas i enlighet med direktivet. De nya bestämmelserna i förordningen om administrativt samarbete ska också

börja tillämpas då. Det anges att de föreslagna bestämmelserna i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet (2001:181), offentlighets och sekretesslagen (2009:400), skatteförfarandelagen (2011:1244) och skatteförfarandeförordningen (2011:1261) därför bör träda i kraft den 1 januari 2024. Det anges vidare att utredningen anser att bestämmelserna om dokumentations- och rapporteringsavgifter för betaltjänstleverantörer bör träda i kraft samtidigt som övriga föreslagna bestämmelser. Slutligen anges att utredningen inte har funnit några skäl att införa övergångsbestämmelser.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår av vilka skäl som utredningen föreslår den aktuella tidpunkten för ikraftträdande. Inget anges om möjliga effekter för berörda företag av den tidpunkt som förordas. Det hade kunnat förbättra konsekvensutredningens transparens om sådan information hade funnits, bland annat mot bakgrund av att det inte anses finnas några skäl till övergångsbestämmelser. Detta är emellertid inte obligatoriskt och även befintlig beskrivning kan anses tillräcklig. När det gäller behovet av informationsinsatser finns också en tillräcklig beskrivning.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Det anges i konsekvensutredningen att aktörer som berörs av utredningens förslag till reglering är betaltjänstleverantörer som i Sverige tillhandahåller betaltjänster som innefattar gränsöverskridande betalningar. Vidare anges att det i maj 2021 fanns 1 140 företag som hade rätt att bedriva betaltjänstverksamhet i Sverige. Utifrån dessa uppgifter anges det således vara högst så många företag som kan bli uppgiftsskyldiga i Sverige på grund av den nya regleringen. Det anges emellertid saknas statistik som visar hur många av dessa företag som i praktiken tillhandahåller betaltjänster i Sverige och genomför gränsöverskridande betalningar till eller från Sverige. Det anges därför inte vara möjligt att med säkerhet säga hur många av dem som kommer att påverkas av regleringen. Därutöver anges att de större bankerna och andra stora aktörer på betaltjänstmarknaden dagligen genomför gränsöverskridande betalningar i stor omfattning. Det anges också finnas mindre betaltjänstleverantörer som visserligen har rätt att genomföra gränsöverskridande betalningar men som sällan eller aldrig gör det. Omfattningen av det uppgiftslämnande som enligt den föreslagna regleringen ska ske till Skatteverket anges därför kunna förväntas variera kraftigt mellan olika betaltjänstleverantörer. Det anges också att utredningen har genomfört en enkätundersökning bland betaltjänstleverantörer med svenska organisationsnummer för vilka det finns uppgifter om antalet anställda vid Statistiska centralbyrån (SCB). Det anges att enligt uppgifter från Finansinspektionen fanns det 223 sådana betaltjänstleverantörer i maj 2021 bland de 1 140 företag som har rätt att bedriva betaltjänstverksamhet i Sverige. Det anges inte finnas någon officiell statistik som visar storleken på de 1 140 betaltjänstleverantörer som kan komma att påverkas av den föreslagna regleringen. Utredningen anges därför ha beställt ett material från SCB för att få en uppfattning om företagens storlek utifrån antalet anställda. I detta material från SCB anges det finnas information om antalet anställda bland de 223 betaltjänstleverantörerna med svenska organisationsnummer. I denna population företag var det genomsnittliga antalet anställda 187 personer i maj 2021. Detta kan jämföras med medianen för antalet anställda som anges vara 30 personer. Det vill säga att hälften av företagen har färre än 30 anställda. Den förhållandevis stora skillnaden mellan medelvärde och median anges bero på att det finns ett mindre antal betaltjänstleverantörer som har många anställda. Exempelvis hade de tio största

betaltjänstleverantörerna i genomsnitt drygt 2 670 personer anställda i maj 2021. Vidare anges att en betaltjänstleverantör, exempelvis en bank, nästan alltid tillhandahåller flera olika typer av tjänster. Det anges därför vara svårt att utifrån antalet anställda i banken dra några närmare slutsatser om hur många betalningar en bank genomför.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns uppgifter både om företagens bransch, antal och storlek. Det är visserligen tydligt att det finns osäkerheter förknippade med den angivna informationen, men i alla händelser ges en möjlighet för läsaren att få en uppfattning om storleksordningen både avseende företagens antal och hur många anställda de har. Det hade visserligen varit bra om beskrivningen av berörda företag hade kunnat vara ännu tydligare men det är enligt Regelrådets uppfattning klart både att det finns utmaningar med att insamla sådan information och vilka dessa utmaningar är. Det framgår också att utredningen har gjort särskilda insatser för att kunna belysa företagspopulationen och vad dessa insatser gett för resultat. Beskrivningen framstår i alla händelser för Regelrådet som tillräcklig utifrån förutsättningarna.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

I konsekvensutredningen anges att förslagsställaren har genomfört en enkätundersökning bland 94 av de 223 betaltjänstleverantörerna. I enkäten ställs tre frågor. Den första frågan handlar om att bedöma storleksordningen på engångskostnaderna för att anpassa it-systemen för att kunna fånga upp och lagra de uppgifter som ska lämnas till Skatteverket. Den andra frågan handlar om att bedöma de förväntade årliga kostnaderna, dvs. kostnader för att genomföra det löpande uppgiftslämnandet till Skatteverket. (Den tredje frågan är vilka övriga konsekvenser som kan förutses för betaltjänstleverantörerna som följd av den föreslagna regleringen, vilket refereras i avsnitt nedan). Det anges att utredningen har fått svar från 42 betaltjänstleverantörer vilket motsvarar en svarsfrekvens om knappt 45 procent. Bland de 42 svarande bedömer 14 företag att de inte kommer att omfattas av den föreslagna regleringen och anger därför ingen uppskattning av kostnaderna. Antalet företag som i enkätsvaret anger att den föreslagna regleringen kommer att medföra kostnader uppgår således till 28. Bland dessa företag påpekar flera av de svarande att det är svårt att uppskatta kostnaderna och att kostnaden som anges i enkätsvaret är osäker. En vanlig kommentar i enkätsvaren är att det krävs vidareutredning för att bedöma kostnaderna. I tabell 12.1 redovisas statistik över de 28 enkätsvar som inkommit till utredningen. De som svarat uppskattar i genomsnitt engångskostnaden till knappt 2,7 miljoner kronor och den löpande årliga kostnaden till knappt 1,4 miljoner kronor. Variationen i svaren är påtaglig, den högsta respektive lägsta engångskostnaden anges till 21 miljoner kronor respektive 30 000 kronor. Motsvarande högsta och lägsta värde för löpande årliga kostnader anges till 10 miljoner kronor respektive 10 000 kronor. Det anges också vara värt att beakta att undersökningen inte är representativ och att kostnaderna därmed inte kan generaliseras till att gälla för alla betaltjänstleverantörer. Eftersom det är fråga om en helt ny uppgiftsskyldighet för betaltjänstleverantörerna saknar de kunskap om utfallet av de kostnadseffekter som kan bli följande av den nya regleringen, vilket medför att de angivna kostnaderna i enkätsvaren är osäkra. En ny undersökning när den föreslagna regleringen har trätt i kraft skulle därför kunna ge ett helt annat resultat. Den föreslagna regleringen medför också att betaltjänstleverantörerna ska lämna information om personuppgiftsbehandling till sina kunder enligt artikel 13 i EU:s dataskyddsförordning. Betaltjänstleverantörerna lämnar redan information till sina kunder om att de behandlar uppgifter för att till exempel lämna dem till

Skatteverket. Om någon ändring behöver göras i den informationen kan det i så fall förväntas medföra endast marginella kostnader.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns information om påverkan på de berörda företagens kostnader, inklusive en kvantifiering av dessa. Detta är i sig positivt. Det framgår att det är en begränsad andel av det potentiellt högsta antalet berörda företag som har tagit del av den genomförda enkäten, 94 av 1140 och att svar har inkommit från 42 av dessa, motsvarande ca 45 procent. Regelrådet finner att det framstår som att en relativt liten andel av potentiellt berörda företag har blivit tillfrågade och att detta skulle kunna medföra att värdet av informationen blir mindre. Samtidigt är det i sig värdefullt både att en inhämtning av uppgifter har gjorts och att det redovisas tydligt hur denna gick till och vilka styrkor och svagheter som finns med materialet. Det är bra att informationen inte enbart omfattar genomsnittligt bedömda kostnader utan att det också framgår hur stor spridningen i bedömningar är. Regelrådet finner att det visserligen är beklagligt att enkäten inte har nått fler företag och att inte svarsfrekvensen är högre än vad den är, men att det också är förståeligt att förslagsställaren inte har obegränsade möjligheter att göra något åt detta. Det framstår för Regelrådet som att en inte oväsentlig insats ändå har gjorts för att kunna redovisa en uppskattning av hur omfattande kostnadspåverkan skulle kunna bli. Regelrådet kan inte finna någon beskrivning av förslagets påverkan på företagets verksamhet. Om det skulle vara förslagsställarens uppfattning att någon sådan inte finns, borde detta ha kunnat anges.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagets tidsåtgång och kostnader godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagets verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det anges i konsekvensutredningen att e-handels andel av den totala försäljningen av varor och tjänster tilltar trendmässigt och en allt större andel av hushållens inköp görs via olika handelsplattformar på internet. Under åren 2016–2020 ökade e-handels omsättning i Sverige i löpande priser med drygt 110 procent, från 58 miljarder kronor till 122 miljarder kronor. Detta anges kunna jämföras med hushållens sammantagna privata konsumtion som ökade med endast 8 procent i löpande priser under samma tidsperiod. Enligt förslagsställaren innebär den ökande e-handeln också att handeln över landgränserna tilltar och att konkurrensen mellan företagen förstärks genom att konsumenterna lättare kan jämföra priser på varor och tjänster från olika företag. Eftersom e-handeln generellt sett är svårare att kontrollera anges detta emellertid också kunna utnyttjas av oseriösa företag som, genom att undvika att korrekt redovisa och betala mervärdesskatt, kan hålla lägre priser. Det anges att den föreslagna regleringen därför bidrar till att motverka snedvridande konkurrens på varu- och tjänstemarknaderna. Företag som korrekt redovisar sin mervärdesskatt anges gynnas av regleringen eftersom illojal konkurrens genom skatteundandragande motverkas av den. Konkurrensförhållanden mellan företag inom EU skulle genom de föreslagna ändringarna därmed kunna förbättras. Vidare anges att de betaltjänstleverantörer som omfattas av den föreslagna uppgiftsskyldigheten kommer att behöva säkerställa att uppgifter om gränsöverskridande betalningar dokumenteras och, under vissa förutsättningar, lämnas till Skatteverket. Dessa företag kommer därför att få en ökad administrativ belastning och därmed ökade kostnader. Utredningen bedömer dock att den föreslagna regleringen inte snedvrider konkurrensförhållanden bland betaltjänstleverantörerna eftersom regleringen är densamma för alla betaltjänstleverantörer som utför sådana betaltjänster som omfattas av regleringen.

Vidare anges att enligt en utvärdering gjord av EU-kommissionen kan risken för bedrägerier inom mervärdesbeskattningen förväntas vara störst i fråga om sådana varor där priskänsligheten (priselasticiteten) är stor. EU-kommissionen anges därför dra slutsatsen att ökad kontroll av mervärdesbeskattningen i syfte att motverka skattebedrägeri kan förväntas ha olika inverkan på handelsmönstren. Utredningen instämmer i denna slutsats. Det anges vara svårt att avgöra hur olika branscher kommer att påverkas av utredningens förslag, men det anges vara troligt att branscher där den gränsöverskridande handeln är som störst också kommer att påverkas mest, eftersom det kan förväntas att det är där som företag som inte redovisar korrekt mervärdesskatt förekommer i störst utsträckning. Med ökad kontroll av dessa företag kommer andra företag att bli mindre utsatta för illojal konkurrens. Det anges att enligt en rapport från Postnord som belyser tolv europeiska länder är den gränsöverskridande e-handeln särskilt stor i följande sex varugrupper: kläder och skor, hemelektronik, böcker och ljudböcker, kosmetika, matvaror samt apoteksvaror. Enligt förslagsställaren skulle konkurrensförhållandena genom den föreslagna regleringen alltså kunna förbättras inom dessa branscher om mervärdesskatteundandragande i större utsträckning upptäcks.

Vidare anges att den föreslagna regleringen i sig är neutral i förhållande till företagsstorlek. I praktiken anges emellertid kravet på uppgiftslämnande innebära att omfattningen av hur mycket uppgifter som ska lämnas kommer att variera beroende på mängden av gränsöverskridande betalningar som betaltjänstleverantören utför. Det som främst styr omfattningen av uppgiftslämnandet är om minst 26 gränsöverskridande betalningar genomförs av betaltjänstleverantören till en och samma betalningsmottagare under ett kalenderkvartal. Det är först då som betaltjänstleverantören ska lämna uppgifter. Det anges kunna antas att det finns stordriftsfördelar när det gäller behovet av anpassning av it-systemen och i den löpande förvaltningen av uppgiftslämnande för en given betaltjänst. Både engångskostnaderna för åtgärderna i it-systemen och de löpande förvaltningskostnaderna bör bli lägre per transaktion ju större transaktionsvolymerna som betaltjänstleverantören ska rapportera till Skatteverket. Det anges emellertid vara oklart i vilken utsträckning kostnaden per rapporterad transaktion för stora och små aktörer på betaltjänstmarknaden kommer att skilja sig åt. Ett skäl för detta anges vara att stora aktörer på betaltjänstmarknaden ofta har flera olika betaltjänster som var och en kan komma att kräva särskilda anpassningar i it-systemen för att kunna fullgöra uppgiftslämnandet till Skatteverket.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns information om möjlig påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag. Denna information framstår för Regelrådet som relevant och värdefull i sig. Det finns samtidigt aspekter som enligt Regelrådets uppfattning gärna hade kunnat belysas mer än vad som görs i beskrivningen. Det framgår att konkurrensförhållanden mellan företag inom EU kan bli mer likvärdiga, när illojal konkurrens till följd av skatteundandragande försvinner. En annan fråga är emellertid konkurrensen med producenter i länder utanför EU och EES. Det framstår inte som uppenbart att gränsöverskridande e-handel nödvändigtvis begränsas till den europeiska inre marknaden och länder som kan förväntas behöva följa den aktuella EU-rättsliga lagstiftningen. Det hade kunnat förbättra konsekvensutredningens transparens ytterligare om något hade angetts även om konkurrensen med tredje land. Den beskrivning som finns är emellertid på det hela taget utförlig och tydlig även i befintligt skick och kan anses tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen anges följande. I utredningens enkätundersökning ställs frågan om vilka eventuella andra konsekvenser – utöver kostnader – som kan uppstå. I de flesta enkätsvaren anges inga andra konsekvenser, men i några enkätsvar påpekas att åtkomsten till data kan bli ett problem beroende på hur den slutliga utformningen av regleringen kommer att se ut. Vidare framhålls att ny personal sannolikt kommer att behöva anställas och att särskild kompetens krävs för hanteringen av uppgiftslämnandet.

Regelrådet gör följande bedömning. Såvitt Regelrådet kan förstå är det i och för sig inte givet att de konsekvenser som nämns ovan skulle vara kostnadsneutrala för företagen. Det skulle ha förbättrat konsekvensutredningens kvalitet om de nyss nämnda effekterna hade beskrivits tydligare, inklusive eventuell kostnadspåverkan som de skulle kunna ha. Samtidigt kan det noteras att de tillfrågade företagens tolkning av frågan rimligtvis är svår för förslagsställaren att påverka i efterhand. Vad som således skulle ha krävts är troligen någon form av uppföljningsfrågor. Det hade varit bra om sådana uppföljningsfrågor hade ställts, men det är inte en avgörande fråga att så inte är fallet. Det är bra att den information som kom in genom enkätsvaren redovisas.

Regelrådet finner redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det anges i konsekvensutredningen att enligt den nya regleringen i mervärdesskattedirektivet ska kravet på betaltjänstleverantörerna att lämna uppgifter vara detsamma oavsett betaltjänstleverantörens storlek. Det finns alltså inget utrymme för att på något sätt särbehandla mindre betaltjänstleverantörer och mildra den administrativa bördan enbart för dem. Utredningen föreslår därför inga särskilda regler för uppgiftslämnande till Skatteverket för mindre företag.

Som refererats ovan har förslagsställaren också beskrivit några aspekter kopplade till verksamhetens omfattning som skulle kunna ha betydelse för hur mycket uppgiftslämnandet kostar. Det angavs bland annat att det kan finnas stordriftsfördelar när det gäller anpassning av it-system för uppgiftslämnande men att det är oklart om kostnaden per rapporterad transaktion kommer att variera mellan stora och små aktörer, eftersom de stora kan väntas behöva göra rapportering för fler typer av betaltjänster.

Regelrådet gör följande bedömning. Det är tydligt att förslagsställaren inte har tagit särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning och varför. Det finns också en del information som indikerar hur företagens storlek skulle kunna påverka konsekvenserna av förslaget. Sammantaget finner Regelrådet informationen tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i de allra flesta avseenden håller tillräcklig kvalitet utifrån förutsättningarna i ärendet. De brister som finns i beskrivningen av påverkan på företagets verksamhet bedöms inte vara av sådan betydelse att de blir styrande för helhetsbedömningen. Regelrådet noterar att det finns osäkerheter förknippade med den

redovisning som görs av kostnadspåverkan. Samtidigt är det enligt Regelrådets uppfattning tydligt både att försök har gjorts att ge en bild av vilka konsekvenserna kommer att bli och vad förutsättningarna är för den information som ges. Såvitt Regelrådet kan bedöma borde detta möjliggöra för såväl remissinstanser som en beslutsfattare att bedöma både vad som är känt och om det finns behov av kompletterande analyser (om sådana är möjliga att göra).

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 31 augusti 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av: Per Högström.

Claes Norberg
Ordförande

Per Högström
Föredragande